

عنوان مقاله:

مقایسه عملکرد ژنوتیپ های بدون تانن و دارای تانن باقلا در شرایط آب و هوایی گرگان

محل انتشار:

مجله تولید گیاهان زراعی، دوره 11، شماره 1 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

فاطمه شیخ - استادیار بخش زراعی و باغی، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان گلستان، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، گرگان، ایران

محمد رضا داداشی - استادیار و عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرگان

صفورا جافر نوده - دانش آموخته کارشناسی ارشد، گروه زراعت، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: دو نوع رقم باقلا دارای تانن و بدون تانن وجود دارد. تانن ها ترکیبات ضد تغذیه ای هستند که بر روی کیفیت و قابلیت هضم تاثیر منفی می گذارند. این بررسی به منظور ارزیابی عملکرد ژنوتیپ های بدون تانن در مقایسه با ژنوتیپ های دارای تانن انجام شد. مواد و روش ها: این آزمایش در سال زراعی 95-1394 در ایستگاه تحقیقات کشاورزی گرگان در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با سه تکرار اجرا شد. 11 ژنوتیپ مختلف باقلا (پنج ژنوتیپ دارای تانن، پنج ژنوتیپ بدون تانن و ژنوتیپ شاهد برکت) از نظر صفات زراعی شامل ارتفاع بوته، تعداد غلاف در بوته، وزن 100 دانه، عملکرد دانه و غلاف سبز، عملکرد زیست توده و شاخص برداشت مورد بررسی قرار گرفتند. یافته ها: نتایج تجزیه واریانس نشان دهنده وجود تفاوت معنی دار بین ژنوتیپها از لحاظ ارتفاع بوته، تعداد غلاف در بوته، وزن 100 دانه، عملکرد دانه، عملکرد زیست توده، عملکرد غلاف سبز و شاخص برداشت بود. نتایج مقایسه میانگین ها نشان داد ژنوتیپ های GF-331 و GF-332 هر دو از گروه ژنوتیپ های دارای تانن بیش ترین عملکرد دانه (به ترتیب 6746 و 6427 کیلوگرم در هکتار) را تولید کردند. کم ترین (3540 کیلوگرم در هکتار) میزان عملکرد دانه نیز مربوط به ژنوتیپ GF-98 از گروه ژنوتیپ های بدون تانن بود. میزان عملکرد غلاف سبز از 15080 تا 33067 کیلوگرم متغیر بود. کم ترین میزان متعلق به GF-98 (بدون تانن) و بیش ترین آن مربوط به GF-20 (شاهد) بود. عملکرد زیست توده از 29000 تا 57333 کیلوگرم در هکتار متغیر بود. ژنوتیپ GF-247 (بدون تانن) بیش ترین و ژنوتیپ GF-98 (بدون تانن) کم ترین عملکرد زیست توده را تولید کردند. براساس نتایج مقایسه میانگین، بیش ترین وزن 100 دانه با 33/158 گرم مربوط به ژنوتیپ GF-21 (گروه دارای تانن) و کم ترین آن با 102 گرم مربوط به GF-249 (بدون تانن) بود. نتایج مقایسات گروهی نشان داد که بین دو گروه ژنوتیپ های دارای تانن و بدون تانن اختلافی از نظر ارتفاع بوته، عملکرد غلاف سبز و عملکرد زیست توده وجود نداشت. به طور کلی، ژنوتیپ های دارای تانن از نظر صفاتی مانند وزن 100 دانه، عملکرد دانه و شاخص برداشت بهتر از ژنوتیپ های بدون تانن بودند. نتیجه گیری: در این مطالعه، ژنوتیپ های دارای تانن از نظر اکثر صفات مورد مطالعه در این آزمایش برتری قابل توجهی نسبت به ژنوتیپ های بدون تانن داشتند. بنابراین، اگر هدف از کاشت باقلا دستیابی به عملکردهای بالاتر است استفاده از ژنوتیپ های دارای تانن در شرایط محیطی گرگان عملکرد بهتری تولید می کند. از طرف دیگر، براساس نتایج این بررسی، عملکرد دانه گروه ژنوتیپ های بدون تانن مشابه با ژنوتیپ برکت بود و به دلیل این که ژنوتیپ های بدون تانن از لحاظ کیفیت و ارزش غذایی بهتر از ژنوتیپ برکت هستند در صورت تکرار این نتایج (مشابه بودن عملکرد ژنوتیپ بدون تانن با ژنوتیپ برکت) در مطالعات آتی، توسعه و کشت آن در این منطقه توجیه پذیر می باشد.

کلمات کلیدی:

ارتفاع بوته، تانن، ژنوتیپ، عملکرد غلاف سبز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/953137>

